Raspoznavanje preklapajućih 2D objekata Projekt iz Računalnog vida

Tomislav Babić Mateja Čuljak Đorđe Grbić Ivan Krišto Maja Šverko

> Fakultet Elektrotehnike i Računarstva Sveučilište u Zagrebu

> > 28.01.2011.

Pregled prezentacije

- Opis rješavanog problema
- Razvijeno rješenje
  - Rješenja podproblema
- Rezultati
  - Analiza rezultata
- Izdvojeni problemi
- Moguća poboljšanja

Opis rješavanog problema

Problem: Izgradnja sustava računalnog vida za klasifikaciju preklapajućih 2D objekata.

Skup objekata koji se klasificiraju je unaprijed poznat.

Opis rješavanog problema

Problem: Izgradnja sustava računalnog vida za klasifikaciju preklapajućih 2D objekata.

Skup objekata koji se klasificiraju je unaprijed poznat.

Pojam "preklapanje" podrazumjeva pravila:

- objekti se međusobno preklapaju,
- moguće je da objekt ne sudjeluje u preklapanju (tj. objekt je samostalan),
- svaki objekt prekriven je najviše jednim objektom,
- razine preklapanja su proizvoljne,
- rotacija, skaliranje i pomak objekata su proizvoljni,
- boja objekta je proizvoljna.

Rješenje se temelji na radu *HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects* (Ayache, N. i Faugeras, O.D.).

4 / 11

Rješenje se temelji na radu *HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects* (Ayache, N. i Faugeras, O.D.). Skica postupka:

Inicijalizacija: Segmentacija svakog modela (osnovni objekti).

4 / 11

Rješenje se temelji na radu *HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects* (Ayache, N. i Faugeras, O.D.). Skica postupka:

- Inicijalizacija: Segmentacija svakog modela (osnovni objekti).
- Ulaz: Segmentacija scene (slika sa preklapanjem).

Rješenje se temelji na radu *HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects* (Ayache, N. i Faugeras, O.D.). Skica postupka:

- Inicijalizacija: Segmentacija svakog modela (osnovni objekti).
- 2 Ulaz: Segmentacija scene (slika sa preklapanjem).
- Generiranje hipoteza: kombiniranje svih segmenata svakog modela i scene.

HIPOTEZA: uređena trojka afinih transformacija $\rightarrow H = (k, (tx, ty), \beta)$

Rješenje se temelji na radu HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects (Ayache, N. i Faugeras, O.D.). Skica postupka:

- Inicijalizacija: Segmentacija svakog modela (osnovni objekti).
- Ulaz: Segmentacija scene (slika sa preklapanjem).
- Generiranje hipoteza: kombiniranje svih segmenata svakog modela i scene.
  - HIPOTEZA: uređena trojka afinih transformacija $\rightarrow H = (k, (tx, ty), \beta)$
- Evaluacija hipoteza: računanje postotka preklapanja transformiranih modela i scene.
  - Prilikom sparivanja segmenata hipoteza H se ažurira metodom najmanjih kvadrata.

Rješenje se temelji na radu *HYPER: A new approach for the recognition and positioning of two-dimensional objects* (Ayache, N. i Faugeras, O.D.). Skica postupka:

- Inicijalizacija: Segmentacija svakog modela (osnovni objekti).
- 2 Ulaz: Segmentacija scene (slika sa preklapanjem).
- Generiranje hipoteza: kombiniranje svih segmenata svakog modela i scene.

HIPOTEZA: uređena trojka afinih transformacija $\rightarrow H = (k, (tx, ty), \beta)$

- Evaluacija hipoteza: računanje postotka preklapanja transformiranih modela i scene.
  - Prilikom sparivanja segmenata hipoteza *H* se ažurira metodom najmanjih kvadrata.
- Izlaz: Vjerojatnosti da se određeni model nalazi na sceni.

Rješenja podproblema (1)

Segmentacija:

- binarizacija slike (jednostavne scene usporedba s fiksnim pragom),
- određivanje granica (Boundary Following Algorithm),
- **3** određivanje segmenata (*Divide and conquer* algoritam, $\tau = 10$),
- lacktriangle stapanje segmenata koji leže na bliskim pravcima (prag: $lpha=15^\circ$).

Rješenja podproblema (1)

Segmentacija:

- binarizacija slike (jednostavne scene usporedba s fiksnim pragom),
- određivanje granica (Boundary Following Algorithm),
- **3** određivanje segmenata (*Divide and conquer* algoritam, $\tau = 10$),
- lacktriangle stapanje segmenata koji leže na bliskim pravcima (prag: lpha= 15 $^{\circ}$).

Generiranje hipoteza:

- Za svaki model m:
  - ► Svaki segment od *m* upari sa svakim segmentom scene preko hipoteze *H*:

$$x^* = tx + x \cdot k \cdot \cos(\beta) - y \cdot k \cdot \sin(\beta),$$

$$y^* = ty + y \cdot k \cdot \cos(\beta) + y \cdot k \cdot \sin(\beta).$$

Točka modela (x, y) se preslikava u točku scene (x^*, y^*) preko transformacija od H.

5/11

Rješenja podproblema (1)

Segmentacija:

- binarizacija slike (jednostavne scene usporedba s fiksnim pragom),
- određivanje granica (Boundary Following Algorithm),
- **3** određivanje segmenata (*Divide and conquer* algoritam, $\tau = 10$),
- lacktriangle stapanje segmenata koji leže na bliskim pravcima (prag: $lpha=15^\circ$).

Generiranje hipoteza:

- Za svaki model m:
  - ► Svaki segment od *m* upari sa svakim segmentom scene preko hipoteze *H*:

$$x^* = tx + x \cdot k \cdot \cos(\beta) - y \cdot k \cdot \sin(\beta),$$

$$y^* = ty + y \cdot k \cdot \cos(\beta) + y \cdot k \cdot \sin(\beta).$$

Točka modela (x, y) se preslikava u točku scene (x^*, y^*) preko transformacija od H.

(ako model ima 4 segmenta (npr. kvadrat), a scena 10 za taj model se generira 40 hipoteza!)

Rješenja podproblema (2)

Evaluacija hipoteza:

- Za svaki par modela i hipoteze (m, H):
  - Iterativno se uspoređuju preostali linearni segmenti modela sa segmentima scene.
  - Računa se različitost između segmenta modela i scene.
     Linearna kombinacija:
    - ★ razlike duljina,
    - ★ udaljenosti središnjih točki,
    - ★ relativne udaljenosti između duljina segmenata.
  - Ažuriranje hipoteze: tražimo transfomaciju T koja minimizira kriterij

$$R = \sum_{i} \frac{I_i}{K} \Delta^2(T(m_i), s_{ji}).$$

Koristimo metodu najmanjih kvadrata.

Rješenja podproblema (2)

Evaluacija hipoteza:

- Za svaki par modela i hipoteze (m, H):
  - Iterativno se uspoređuju preostali linearni segmenti modela sa segmentima scene.
  - Računa se različitost između segmenta modela i scene. Linearna kombinacija:
    - ★ razlike duljina,
    - ★ udaljenosti središnjih točki,
    - ★ relativne udaljenosti između duljina segmenata.
  - ► **Ažuriranje hipoteze:** tražimo transfomaciju *T* koja minimizira kriterij

$$R = \sum_{i} \frac{l_i}{K} \Delta^2(T(m_i), s_{ji}).$$

Koristimo metodu najmanjih kvadrata.

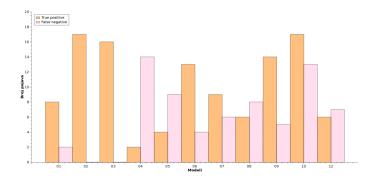
Mjera kvalitete hipoteze: Omjer duljine segmenata modela sparenih s odgovarajućim segmentima u sceni i duljine svih segmenata modela.

Rezultati

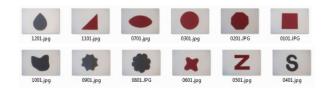
- Evaluacija je rađena nad 11 modela i sveukupno 105 slika.
- Svi objekti na sceni prepoznaju se u 40% slučajeva.
- Barem jedan objekt na sceni prepozna se u 86.7% slučajeva.
- Uspješnost referentne metode nije poznata!

Tablica: Uspješnost prepoznavanja po objektima.

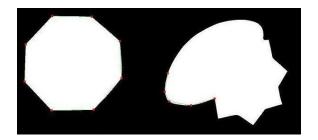
	1 od 1	0 od 1	2 od 2	1 od 2	0 od 2
Broj: Postotak:			21/83 25.3%		.,

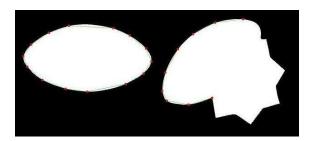
Slika: Graf uspješnih i neuspješnih prepoznavanja po modelima.

Slika: Prikaz objekata za klasifikaciju.

Slika: Spajanje segmenata (kvaliteta 50.3%).

Slika: Utjecaj skaliranja i rotacije (kvaliteta 49.5%).

Izdvojeni problemi

- Divide and conquer algoritam nije invarijantan na rotaciju.
- Bilo je potrebno stopiti dio segmenata nakon prolaska divide and conquer algoritma.
- Postupak je dosta osjetljiv na šum pri određivanju segmenata.
- Postupak ne daje odgovor na pitanje "Koliko je objekata na sceni?."
- Likovi u bazi su nakon određivanja segmenata postali previše slični (primjerice, oktagon i krug).

Moguća poboljšanja, nastavak rada

- Evaluiranje drugih metoda aproksimiranja konture (segmentiranja).
- Korištenje drugih transformacija pri generiranju hipoteza.
- Uvođenje dodatnih mjera za određivanje kvalitete hipoteza.
- Izgradnja heurističkih pravila za određivanje broja objekata koji se pojavljuju na slici.
- Proširenje metode za raspoznavanje preklapanja više od 2 objekta.